

по нѣкадѣ сѣ съдържаніе (напр. на 3-й лис. о про-
 каженѣмь), по нѣкадѣ показватъ време и случай, кога
 са-чѣтѣтъ евангелія-та (напр. на 170 лис. на оутръ-
 ници.) На празно-то по краища-та о́десно и о́тлѣво
 нахождатъ-са—показванья, кога са-чѣтѣтъ евангелія
 та, тѣй и думы-тѣ „въ оно врѣмѣ“, зачала-та и про-
 ваяданья на другы евангелія. И туй на много мѣста
 је отрито и замѣнено съ кириловскы надписи. Въ
 текета са-нахождатъ твърдѣ часто подирни вставкы
 и поправки отъ кириллица-та на сръбска рецензія;
 освень туй, приложены сѣ изображенія — ако и гру-
 бы — на трима-та евангелисты: Марка, Лукы и Ю-
 анна. Тѣзи рѣкопись, като що проихожда изъ единъ
 отъ най-древни-тѣ аѳонскы мѣнастыри, види-са, не
 трѣба да је по-дирня отъ XI-то столѣтіе, а може да
 је и по-древня. Въ нея са-срѣщатъ шт и џ особито въ
 причастія-та, ск са-измѣнява на сц (людсци), ча-
 сто з, като що је произлѣзло отъ г (мнози, като да бы
 было дз по молдавскы), и другы особенноти. Съкра-
 тенія рѣдко са-срѣщатъ, сѣщо и знакъ-тѣ титла;
 отъ надстрѣчны знакове полукръгла чърта [^] часто
 стои надъ ѡ и твърдѣ рѣдко надъ ѣ ѡ. Извлеченіе
 изъ Григоровичево-то ев. је напечатано съ кириллов-
 скы буквы у Миклошича въ Слав. Библ. Лис. 262 —
 263, и друго съ русскы буквы въ П. т. изв. Ак. Н.
 стр. 243—246.

III. *Боянскый палимисесштъ или шжорописаное*
евангеліе, у В. Григоровича въ Казань. Тѣзи рѣко-
 пись са-зове *Боянска*, защото проихожда отъ храма
 на село *Бояна*, близо до сегашня Софія или старый